

అడుక్కుదినక సేసేదేంది!

శ్రీ మాధవపెద్ది గోపాలకృష్ణగోఖలే

పూరికి ఎలవల వుండ ఆ పాడుబడ్డ
కొట్టుమీన రేత్రిళ్ళు దెయ్యాలు అరుత్తా
వుంటయ్యని ఆ పూరిజనం సానామంది
అనుకుంటారు

రేత్తిరి పదిగెంట లయింది కాదు
సీకటి యాడ ఏంవుండదీ కన్నుబొడ్డు
కుండా కౌనాటంలా

ఆ కొట్టుమీన రొండు యిగ్రహాలు
కూకునుండై గర్భగుళ్ళో ఆమ్మోర్లకి
మల్లై ఒక యిగ్రహం కళ్ళు మెరుత్తా
వుండయి, రెండో యిగ్రహం కళ్ళు
మూసుకునుండై

“తూత్ యింత నన్నాసివూరు నే
నేడా సూళ్ళా!” అంది కళ్ళు గల
యిగ్రహం

“అన్ని వూళ్ళూ యిట్టనే సచ్చినై!”
అంది కళ్ళుమూసుకుండ యిగ్రహం

“యింత వుప్పు గోగూర ముద్ది
దొరికి మంచీలు తాగేటప్పటికి గనమై
పాయె, తిరగంగా తిరగంగా సివరకి
ఆ యమ్మ కౌత్తై పన్నుళారుండది
కావాలా అనడుగుతే అ.. పదేలనుకుంటా
దొనెట్టో అటనే తాగి సల్లగా యీడకి
జేరుకుంటిని ”

“యిగ ఈ పానాలు యిట్ట బోవ
ల్పిందేలే! అయినా సావటం అంటే
గబిక్కిన సావాలగాని, యిదేంది యిదా
పద్దతి? పోనీ, ఆముసల్లి ఆడా, నేనీడా,
ఆడకి వాదిలిపోద్ది శని ” అంటా

తుబుక్కున వుమ్మూసింది కళ్ళు గల
యిగ్రహం,

“పెల్లం యాడన్నా వుండదా?”
అంది కళ్ళు మూసుకుండ యిగ్రహం

“పెల్లం, మా అమ్మదప్పుతే నా
కెవరూ లేరు ”

“నీకు ఎన్నేళ్ళే?”
“ముప్పయి”

“అ.. మాటపోకడజూత్తే యాబ
య్యేళ్ళకిమల్లై వుండది! బలేవోణ్ణే!”
అన్నది కళ్ళు మూసుకుండ యిగ్రహం
కూసేవు అగిపోయినై యిగ్రహాల
మాటలు

“యిదుగో, నిదరి బోతుండావా?”
అంది కళ్ళు మూసుకుండ యిగ్రహం
కొంతలెక్క పోయినాక

“నిద్రావటంలా నాకు” అంది కళ్ళు
గల యిగ్రహం.

“ఎవరన్నా యిటనే జతపడ్డావుం
టారా, అదిదంటా ఏదన్నా కూసేవు
మాట్టాడంది నాకు దోసదు సెప్పొద్దూ”

“ను వా మాట అనకుండావుంటే
యింకూసేవు జూసి నేనే అడిగేవోణ్ణి
అసలీ చీకటి తిక్కబుట్టితుండది!”

“నాకా దిగులేలేదులే!” అంది కళ్ళు
మూసుకుండ యిగ్రహం

“ఔను చురీనయం పెవంచకం
ఆవజానలేంది సోకేలేమా!”

“మీది ఏవూరే?”

“అసలు దచ్చాదివ రెట్టపాడయితే పందెలుగు వొచ్చేవారు మా అయ్యోళ్లు”
 “పందెలుగు ఏవిటికి రావల్సి వుందీ ?”

“అ అడుక్కుదిన్ను ! యిప్పుడెం మకులే ఆ పురానం”

“అదిగో. ఆడే సిబ్బంది మంటది పానం ! ఏదో యియ్యాలంది రేపు సచ్చేదానికి. మవుగాంగా అమాటన్నావు! మంటి సెబ్బరకొత్తే సువెంతో నేనెంతే ఏమంటా ?”

‘అంతేలే ఎదవబతుకులు”

“మరింకేం ?”

“వుండ కా లైకూ తై బూవిఁ తుదిను బెట్టుకుదోతే, కాత్తై బతికినవూళ్ళో పని కయినా నగుబాట్లవనవుద్దని పందెలుగో, పందెలుగో వొచ్చేవారు మా అయ్యో” అంది కళ్ళుగల యిగ్రహం

“ఆహా ! ముంగల కాత్తై బూవిఁ వుండదన్నమాట, ఎంతేం ?”

“మూడెకరాల మెట్ట”

“అప్పా ! బాగానే తింటానికి వుండ దన్నమాటా ! తాగుడుగాని ముండలు గాని మరిగాడెట్లా మీ అయ్యో ?”

“చా ! మా అయ్యో మంచోడు, పోవ టమే నడమంత్రంగా పోయిందయితే”

“అంటే ?”

“మనగాడి సజ్జవంట బండేది మా బూవిఁ తింటానికి కొంటానికి అదే నయమని ఏటా అసెపంట ఏసేవోళ్ళం, కొల్లవంట రాంగానే ఆ కోవటి సెంచ య్యోడ మిరబగాయ వొరబగాయ తాలూకు నేసిన అప్పు, యింకేవన్నా సిల్లర బొల్లరవి వుంటే తీర్చిబారేసి

మిగతాయన్నీ పురిగట్టి బోసేది మల్లి వొచ్చేవటి పంటలొచ్చేదాకా అయావ జాన తిండికి సరిబోతావుండాల్సిందే ఈ లోగా సెంచయ్య నాలిక బీక్కుండా ఒక్క గిద్దెడు సజ్జలన్నా బోసేదిలేదు”

“మరి యింటిముంగలకొచ్చే సెక్కి- రాలూ ముంతకజ్జాయం యిట్లాటియ కావల్సింటే డబ్బులుండేయా ?”

“డబ్బుగిబ్బు మనకవసరమే వుండేది గాదు అప్పట్లో అదుగో నువ్వుజెప్పి నట్టు అయ్యోయన్నా కావల్సిందే గిద్దో రొండుగిద్దలో సజ్జలేబోత్తే పనిగడ్డి పొయ్యేది”

“ఏదాదంతా తిండికి మటుకు బాగా సరిపొయ్యే దంటావ్ ?”

‘తరుగులు పొరుగులుండా ఇబ్బంది మటు కుండేది గాదు”

“ఏదాదంతా బాకీల డక్క బోటం జూత్తై మీవూరికోవటి సెంచయ్య మంచోడల్లై వుండే ?”

“అదా ! ఆజ్జిజూత్తేనేనాకనలు మొ యు ట్నుంటి గిట్టేదికాదు. పందికొక్కు యంటయి జూశా-అదీఅడిబుద్ది, అప్పుడో పన అప్పుడోపనంటా మాసొప్పంతా ఎత్తికెల్లె ఆళ్ళబర్రెల్లి మేపుకునేవోడు ఎప్పుడన్నా అవనరానికి అప్పుబెడ్డై సెంచయ్యోగండా అని మాఅయ్యో ఆణ్ణం అనేవోడుగాదు”

“మరిఆళ్ళబుద్ది అనువంటిదీ”

“కాత్తై ఒకేడు పంట ఎచ్చితగయితే ఒంద్రొండు బత్తాలు ఎక్కువజేసుకుని బాకీ పైయ్యోటిదాకా ఆపేవోడేలే మరి వాస్తేవుడిమీన ఆదారిపడుంటదిగా మన పానం ?”

“అందుట్టో మెట్టసేలయె”

“యింతకీ మారోజులు బాగుండక టోనే ఎసురేం జేతారు. అప్పుటికేకాంత టాకీ నిల్పింది సెంచయ్యకాడ, ఒకేడు వానలు బొత్తిగా లేకపోటం, పైయ్యెటికి గాలివానలు దంచి సేలన్నీ మురుగెత్తటం వరసౌరసన జరిగింది మూడో ఏటికి సెంచయ్య గదిక్కిన మొత్తం టాకీ ముంగలబెట్టి అదంతా అప్పుడి కప్పుడు కక్కకబోతే కోరుటు కెక్కి తానని మాఅయ్యను పొలంపంటమీసుం దంగా నిలేశాడు యింగేం లాబంలేక టోయింది వొడ్డిలు గిడ్డిలు మొత్తంజేరి తొమ్మిదొందల రూపాయల పైసెలుక్కు మామూదెకరాల బూవీ టాకీకింద కట్టు కుండాడు సెంచయ్య రొండురోజులు టోనిచ్చి మాగుడిసె వుండస్తకం, అయిన కాడికి తెగనమ్మి ఒకరేత్రి మమ్మల నందెలుక్కు పయానం గట్టిచ్చాడు మా అయ్య అంతే రెండు మూడునెల్లుండి అయ్య జరంతో సావనే నచ్చాడనుకో” అంది కళ్ళుగల యిగ్రహం

“అరెరెరె ఎట్టాటి పన్నరిగిందీ ! నిచ్చేవవంటి బూమి అవజాన నీలుగారి పోయిం దన్నమాట ! హూ !” అన్నది కళ్ళు మూసు కుండ యిగ్రహంయిశారంగా

“మొదులు ఒల్లా కాలా గుల్లయి, అవువేలు సంగతి అట్టయితే దిక్కులేదు గాని ఎప్పుడో ఏదో పోయిందానికి ఎవుడో ఏడ్చాడంట !” అన్నది కళ్ళు గల యిగ్రహం యిసిరేసినట్టు

“ఒల్లాకాలా గీలంటండా వేందీ ?”

“మరిగనేంది ! అసలాడ ఏంలేందే

యీకొట్టుమీన కొచ్చి నీతో కూకుండా నంటా ! యీకాల్తో గామా నాకతంతా అడ్డం గిరిగిందీ ! లేకుంటే నాజనములో ఒకణ్ణో కానీ దేబరించి ఎరుగుదునా ? ఎనకటికి శాత్రం వుండదిలే, బోడిగుండు మీన గొబ్బరికాయ పడిందని ! యింతకీ సెని తంతావుంటే యీ యదవకి అలి వేలు ఎట్ట దక్కుద్దిలే !” అంటావుంది కళ్ళుగల యిగ్రహం.

“ఏంది నువనేదీ ?” అంది కళ్ళు మూసుకుండ యిగ్రహం.

“నా సంగతేలే !”

“ఎవరో అలివేలంటంటే ఏందబ్బా అనుకుండా”

“నందెలుగులో ఓ కుర్రదిలే.”

“పానం దీ త్తివే ! అయితే అలివేలు వుండదన్న మాట !”

“నా బతుకు సాలా సెండాలబ్బతు కన్నా !”

“యింకో నిమసానికి ఏం జరుగుద్దో మనికి తెలవదు గండా ? మనవి వొట్టి ముదనప్లబ్బతుకులు”

“నందెలుగులో మొదట అలివేల్ను వరికోతలకాడ సూసే సూట్లం తలికే తిక్కబుట్టిందంటే నమ్ము అసలట్టాటిదీ అలివేలు యింకెపురయినా దా ని ముంగల బా లా దూ రే ! ఆల్లమ్మ రంగమ్మ - గుర్రాలుంటయి తెలుగ్గా ? తెగ ఎగురుద్దీ, దాంతోనే వొచ్చిం దీ సావంతా ఓనాడు ఏమయినా అయిద్దని ఎల్లి అలివేల్ను పెల్లి జేయమన్నా”

“ఏ మంది గు-రంగమ్మా ?”

“యీలుగాదంది”

“ఏందీ యీలుగాందీ ?”

“రంగమ్మ పెళ్లి యిలుచాడంది”
 “మరి అలివేలుకు నువంతు గురేగా?”

“పడి నమ్మింది”

“మరి రంగమ్మ ఏమంటుంది?”

“తన మాతుర్ని పోషించను నాకాడ దబ్బులేదంట”

“ఆసి యదవా - పేసీబెట్టిందే?”

“కాల్లకి గడాలూ, సెబెలికి దుద్దులూ, ముక్కుకి పుడకలూ సేయి రే. ఒకఏక నాకు గుబుల్లిరిగి ఆళ్ళమ్మాయిని వొదిలేసినా ఆటితో కొన్నాలన్నా తనకూతురు బళకొమ్మనంట”

“మరి నువేమన్నా?”

“అంటానికి నాకాడేంపుండది బూడ రోజంతా కూల్జేస్తే వొచ్చిన ఆరనాలో అద్దరూపాయితోనో మాఅమ్మ నేను తినంగా యింకేంపుంటాడా? అసలు మాఅయ్య పొలంగిలం పోనూక్కొని నందెలుగు సేరేడని తెలిసే అది పేసీ బెట్టింది”

“అలివేలేమంటుంది?”

“అసేవాంటది, అమ్మమ్మత్తే అడలయితే మండి-రంగమ్మని ఏంపందో అంటా లెగితా,”

“ఆ?”

“అ ఆ రోసం గలాడివయితే యాడకన్నా ఎల్లి డబ్బు సంపాదించుకు రాలాదా, అనంది రంగమ్మ ఒక యాడాది అలివేల్ను నాకోసం పుంచు తానని మాటితే అటనే సంపాదించు కొత్తనన్నా పుంచుతానంది రంగమ్మ యి యవారం తనకి నచ్చకబోయినా, ఎల్లి ఎప్పుడొత్తానో కనిబెట్టుకుంటా

నంది అదివేలు ఎంటనే నందెలుగు ను చి బయలెల్లా ఎల్లి ఎల్లి ఎల్లి ఎట నయిలేసేం సివడకి రే, తింబగలూ పనేతే రూపాయిపావలా గిట్టదని తెల్పిస్తాల్తే బిగరుతుడా అనుకుంటా బెజవాడలో రామసెంద్రయ్యగారి ఏడైన క్కాయ ప్యాట్రిలో బత్తలుమోసే పనికి వొప్పు కుండా అది సానా పెద్ద ప్యాట్రి ఆడ యిన ప్పన్నవి యింకా సానా పుంటాన రామసెంద్రయ్యగారికి ఏలకి ఏలు లాబాలండేవి బలేచోట వడ్డగండా, ఎటనో గట్ట ఏడెందిమాసాలు తంటాలుబడై అలివేల్ను పెల్లిజేసుకోవచ్చుగండా అనుకుంటా, రామసెంద్రయ్యగార్ని మెప్పిత్తా, అందరికన్న మిగులుగా వొహువుసారు మీన సెకాసెకా బత్తా ఎంట బత్తా మోత్తా పొయ్యేవోడ్డే తిండికి పావలా ఆరనాలన్నా కరుణపెట్టకుండా రోజుకి రూపాయో వద్దాలుగడాలో ఎనకేత్తా వచ్చా ఆవజాన రెణ్ణెలు గడిసేతలికి ఒల్లు కాత్త నెట్టం మొదల బెట్టింది ఆ బెజవాడ నీలు పుర్తి నన్నాసి నీరు గవాలా, వొల్లు ఎచ్చగా పుంటం మొదులుబెట్టింది పదిరోజులు వొంటి పూచే పనేసీ కాత్తె నుమారుగా పుండ మీదట మిల్లీ మూమూలుగా పనిజేత్తా వొచ్చా ఒక్కో జురేత్తిరి ఎయ్యి ఏడైనగ పప్పు బత్తలు మేం పదిమందిమి లోన గోతాలమీన పేరివాలొచ్చింది మోసే బత్తా ఏసీబత్తా - లెగిబోతుండయి బత్తా మీన బత్తా రే త్తిరి రొండుగంటల యాలకు నాముంగల బత్తా మోసే కోటయ్య నెత్తిన బత్తాతో నిన్నెన సివరకంటా

(మిగతా ప్రక్క పేజీలో)